

עפ"ג (תל אביב) 36138-04-15 - רפעת אל וחידי נ' מדינת ישראל

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 36138-04-15 - רפעת אל וחידי נ' מדינת ישראל מהוזי תל-אביב-יפו
עפ"ג (תל-אביב-יפו) 36138-04-15-15-15-15

רפעת אל וחידי

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים
[01.07.2015]

כב' הנשאה דברה ברלינר, אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופט אסתר נחליאלי-חיאט

פסק דין

המערער הורשע על סמר הוד'יתו בכתב אישום שככל שני אישומים שעוניים פריצה. הפריצה האחת ארעה ב- 26.11.13 ובה גנב המערער, לאחר שנכנס למשרד דרך חלון, כספת ובה רכוש ממפורט בכתב האישום. למקום העבירה הגיע המערער ברכבו.

גם באישום השני שהתרחש יומיים לאחר מכן מדובר בהתרצות. גם במקרה זה הגיע המערער למקום העבירה ברכבו. הפעם מדובר בפריצה שבוצעה באמצעות קפיצה מעל גדר המקיפה את העסק וגנבת רכוש, אף זאת ממפורש בכתב האישום.

בבית משפט קמא (כב' השופט ע' דרייאן) הפנה את המערער לקבלת תסוקיר של שירות המבחן ובסיומו של יום, נמצא להטייל על המערער עונש קל במיוחד תוך סטייה ממתחמי העונישה שנקבעו על-ידי כחלק מגזרת הדין. בית המשפט סבר כי מתחמי העונישה נעימים בין 6 עד 12 חודשים מאסר בפועל בגין כל אי-rule. בית המשפט עמד על כך כי מדובר במעילה באמונו של המתalon והצביע על נסיבות נוספות שעוניין חומרת העבירה בנסיבותיה. עדין ראה לנכון כאמור לסתות ממתחמי העונישה והטיל על המערער את העונשים הבאים:

4 חודשים מאסר על תנאי לגבי עבירת רכוש, למעט עבירת החזקת נכס החשוד כגנוב.

2 חודשים מאסר על תנאי לגבי העבירה שהזוכה לעיל.

צ' מבחן במשך 12 חודשים.

כן הורה בית המשפט על פיצוי המתalon בסכום סמלי של 800 נק.

הענישה המשמעותית היחידה למעשה המציה בגזר הדין עניינה חילוט רכבו של המערער. בית המשפט ציין כי: "נראה כי חילוטו של הרכב מחייב בעצם המעשים וגם כאמור קונקרטי שיש בו תועלת חינוכית ומרתיעה". הערעור שבפנינו נסוב אך ורק על רכיב זה, קרי: חילוט הרכב.

לטענת הסגירות, הרכב לא היה אינהרנטי לביצוע העבירה במקורה הנוכחי, לא שמש לביצוע העבירה ולא ניתן כ舍ך بعد ביצועה. הרכש שוויי כ- 60,000 ₪. מדובר בסכום עצום מבחינתו של המערער. חילוטו של הרכב יקשה על המערער בתשליך השיקום שעליו עומד גם בית משפט קמא ועל כן מן הראי כי ערצת הערעור תבטל את החילוט.

המדינה מפנה אותנו לכך שמדובר בשתי התפרצויות שבוצעו באותו מקום רחוק ממקום מגוריו של המערער. אל שתי הפריצות הגיע המערער ברכבו, קרי: הסתיע ברכב לביצוע העבירה. עוד מפנה המדינה לכך שבאים הראשוני גנבה כספת שאותה לא יכול המערער להרחק ממקום קיומו של הרכב.

שקלנו את טיעוניהם של הצדדים, אנו רואים לציין כי במהלך הדין בפנינו הצענו למערער מעין הצעת פשרה ולפיה, יוטל עליו Kens שגבוהו פחות משווי הרכב כנטען על-ידי הסגירות, אלא שההצעה זו נדחתה.

בנסיבות העניין, איןנו סבורים כי יש מקום להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא. לא בכדי הזכרנו את העובה שבאים הראשוני גנבה כספת. הדעת נותנת שלא ניתן לשולא קיומו של הרכב לא היה עולה בידי המערער לקחת את הכספת, להרחקה ממקום ביצוע העבירה ולהביאה למקום שבו בסופו של דבר ננטשה. מתוך זה הרכב בהחלט סיע למערער לביצוע העבירה.

אנו רואים עוד לציין כי בית משפט קמא אין להולא ככל האפשר את רכיבי הענישה וחילוט הרכב הוא למעשה ההיבט העוניי היחיד שבא לידי ביטוי בגזר הדין.

בנסיבות אלה, כאמור, איןנו סבורים כי נפללה שגגה מעם בית משפט קמא. בע"פ (ת"א) 7124/09 נאמר בין היתר כי: "נקודת המוצא שצורך חילוט נועד לפחות עונשיות במעורבים בעשייה פלילית הקשורה בחפש התפוס".

לענינו, אכן הרכב שימש להגעהו של המערער, אולם כפי שפורט לעיל, היה קשר בין יכולת להשלים את ביצוע העבירה לבין נוכחותו של הרכב במקום.

התוצאה היא כי אנו דוחים את הערעור.
נתן והודיע היום י"ד تمוז תשע"ה, 01/07/2015 במעמד הנוכחים.